

Все в гору, та в гору!
Рости тонка та висока
До самої хмари;
Спитай Бога; чи діжду я,
Чи не діжду пари?
Рости, рости, подиви ся
За синєе море:
По тім боці — моя доля,
По сім боці — горе.
Там десь милий чорнобривий
По полю гуляє,
А я плачу, літа трачу,
Його виглядаю.
Скажи йому, мое серце,
Що сьміють ся люди;
Скажи йому, що загину,
Коли не прибуде!
Сама хоче мене мати
В землю заховати...
А хтож її головоньку
Буде доглядати?
Хто догляне, розпитає,
На старість поможе?
Мамо моя, доле моя!
Боже милий, Боже!

Подиви ся, тополенько
Як нема, заплачеш
До схід сонця, ранісінько,
Щоб ніхто не бачив.
Рости-ж, серце-тополенько,
Все в гору та в гору!
Плавай, плавай, лебедонько,
По синьому морю!«
Таку пісню чорнобрива
В степу заспівала.
Зілья дива наробило —
Тополею стала.
Не вернула ся до дому,